

[Glistrup]

på 1 mia kr. for Danmarks valutabalace på årsbasis med de meget, meget store likviditetskrav, som den ordning, ministeren – med passiv dødshjælp fra de konservative og de tre andre partier – får gennemført her i dag. Vi kan ikke undgå, at det bliver virkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 31; 19 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove. (Pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget m. v.).

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82).

Der var stillet 47 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Skatteministeren har her til anden behandling stillet en række ændringsforslag, som betyder yderligere forbedringer for erhvervslevet. Den ændring, der her gennemføres, er en stor forbedring i sig selv med en indeksering af afskrivningsgrundlaget, men i det oprindelige lovforslag var der en anden bestemmelse, der sagde, at afskrivningsprocenten for driftsmidler blev nedsat til 25 pct.

Ministeren har her til andenbehandlingen foreslået, at de 25 pct. kun skal være gælden-

de i investeringsåret, på grund af at man så afskaffer halvårsreglen, og at det skal være 30 pct. for de efterfølgende år. Derudover inddrages også skibe under indekseringen. Endelig sker der en ændring derved, at de 5 pct. af forbedringer, som man kan fradrage i det år, hvor forbedringerne laves, ikke går med ind og tæller med ved genvundne afskrivninger.

Vi kan fra socialdemokratiets side tilslutte os de ændringsforslag, som skatteministeren har stillet.

Herudover er der stillet en række ændringsforslag, som vi skal afvise.

Det radikale venstre har foreslået, at man hæver procenten for nedslag på erhvervsaktiverne i relation til formueskatten fra 20 til 25 pct. i 1982 og til 30 pct. fra 1983 og fremover. Det er ændringer, som vi ikke kan tilslutte os. Det, der er karakteristisk for de ændringsforslag, som vi tilslutter os, og som kommer fra ministeren, er, at forudsætningen for, at man kan få denne forbedring, er, at man foretager sig noget, at man går i gang med investeringer og dermed også er med til at bekæmpe den arbejdsløshed, vi har, og som det er vores hovedpunkt at få bekæmpet. Det vil de ændringsforslag, som skatteministeren kommer med, være medvirkende til, hvorimod de ændringsforslag, som det radikale venstre kommer med, desværre ikke har det indhold. Det er vores baggrund for at sige nej til forslagene.

I en situation, hvor vi forsøger at give erhvervslevet nogle gode betingelser igennem forbedrede afskrivningsmuligheder, kommer man og vil lave store forbedringer også for dem, der har store formuer. Det kan vi altså ikke tilslutte os. Også fordi den nedslagsprocent, vi har i øjeblikket, på 20 jo reelt er langt større end 20 i forhold til egenkapitalen. Hvis man har en fremmedkapital på 50 pct. og en egenkapital på 50 pct., så betyder en nedslagsprocent på 20 rent faktisk, at man får reduceret sin egenkapital med 40 pct. Derfor ser vi intet grundlag for at gå ind for den ændring, som det radikale venstre har foreslået.

Vi ser os imidlertid nødsaget til at stemme for de radikales ændringsforslag nr. 40 og 44, for hvis vi stemmer imod dér, vil det blive med en nedslagsprocent allerede for 1982 på de 30 pct., og det er vi i sagens natur ikke interesserede i. Derfor vil vi for trods alt at

[Stavad]

modificere de ændringsforslag, der kommer fra de radikale, som de øvrige borgerlige partier vil forsøge yderligere at forbedre, stemme for de radikale ændringsforslag nr. 40 og 44, hvis de kommer til afstemning.

Hagen Hagensen (KF):

Det er naturligt at begynde med at give en anerkendelse til ministeren for, at han har fået indført væsentlige forbedringer i sit eget lovforslag. Der er ikke spor tvivl om, at det for vor skibsfart betyder ganske meget, at skibe nu kommer ind under afskrivningsloven, og det er ligeledes ganske givet, at det betyder virkelig meget for vores erhvervsliv i øvrigt, at ministeren, om jeg så må sige, har givet sig og går ind for, at vi får en 30 pct.s afskrivningsprocent som det højeste efter afskrivningsloven pr. år, og at man konverterer halvårsreglen, som har været gældende en række år til idelig irritation for mange, til, at man afskriver med 25 pct. i anskaffelsesåret.

Noget af det, som ministeren ikke har villet gå med til, og som den socialdemokratiske ordfører nys omtalte, er at bedre forholdene for den formuebeskatning, som uvægerlig vil blive forøget, når man får en indeksering af restsaldoværdien af de aktiver, man ejer. Derfor kan vi fra vort partis side klart slutte os til de ændringsforslag fra de radikale – for en gangs skyld skal jeg give en anerkendelse til det radikale venstre fuldt ud – der gør det muligt, at man får gennemført, at fysiske aktiver nu også kan nedskrives over formuen med 30 pct.

Jeg skal understrege, at det er væsentligt, men samtidig sige, at det i og for sig ikke er nok, og at vi stadig væk må holde åbent for at få reguleret de urimelige formueskattesatser, som et flertal indførte i 1979.

Ud over dette vil jeg blot sige, at der er områder, hvor vi kunne have ønsket ajourføringer og ændringer, hvor vi må imødesee, at vi ikke kommer igennem med det. Det drejer sig bl.a. om afskrivning af småaktiver, hvor grænsen i øjeblikket er 1.800 kr. Vi finder, den i hvert fald bør hæves til de 3.000 kr., som vi har stillet ændringsforslag om, men i realiteten burde den føres endnu højere op.

Alt i alt betyder den lovgivning, der her kommer til veje, en forbedring for vores erhvervsliv, som der er virkelig behov for.

Tilbage er kun et problem om genvundne afskrivninger. Her er forholdet for os at se ikke helt afklaret, og vi må derfor mellem anden og tredje behandling søge en afklaring ved et yderligere udvalgsarbejde. Der er i øvrigt lige nu fremkommet en henvendelse fra erhvervenes skatteudvalg med nogle beregninger foretaget over, hvad indeksering og genvundne afskrivninger kan komme til at betyde, navnlig ved lang besiddelsestid. Disse forhold må ganske afklares, inden vi kan tage stilling til disse forhold. Der er derfor et par enkelte af ændringsforslagene, der knytter sig til disse forhold, vi i dag hverken kan stemme for eller imod. Vi må undlade at stemme, fordi vi ønsker en hel afklaring af forholdene, før vi tager endelig stilling.

Vi har indstillet lovforslaget til vedtagelse med de af os stillede ændringsforslag, men må naturligvis forbeholde os muligheden for at stille yderligere ændringsforslag til tredje behandling, hvis forholdene omkring de genvundne afskrivninger ikke finder en rimelig udgang.

Anders Poulsen (V):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag kritiserede jeg på mit partis vegne selve lovforslaget fra skatteministeren, og min kritik gik dengang først og fremmest på, at der ikke var nær stor nok positiv effekt i den første ende af afskrivningstiden. Jeg vil godt her ved andenbehandlingen sige, at jeg anerkender, at skatteministeren har hørt efter den kritik og nu kommer med ændringsforslag, som forbedrer dette forhold endda ganske væsentligt. Jeg kan sige, at vi fra venstres side kan støtte de fleste af ministerens ændringsforslag.

Imidlertid mener vi ikke, at de ændringsforslag, ministeren kommer med, virker tilstrækkelig langt i positiv retning, så vi har fundet det nødvendigt at stille yderligere en række forbedrende ændringsforslag.

Når ministeren hverken vil pristalsregulere saldoværdierne på driftsmidler i anskaffelsesår eller afståelsesår, så finder vi det ikke rigtigt. Vi finder, det er rigtigt at indføre pristalsregulering også i anskaffelsesåret. Det har navnlig betydning for virksomheder, der foretager en forholdsvis hurtig udskiftning af deres driftsmidler. Den specielle konstruktion gør, at salget af driftsmidler kombineret

[Anders Poulsen]

med pristalsmekanismen ikke rigtig får den virkning, som vi gerne så det havde, når det drejer sig om virksomheder, der foretager denne hurtige udskiftning af deres driftsmidler. Dette forhold forbedres der betydeligt på, hvis man går ind for pristalsregulering også i anskaffelsesåret.

Derudover skal jeg nævne af vore ændringsforslag, at vi mener, det er rigtigt at regulere beløbstørrelserne både for småaktiver og for de blandede driftsmidler.

Vi finder derudover, at beskatningen af genvundne afskrivninger er et stort problem. Vores ændringsforslag her går alene på, at der på bygningsområdet ikke må foretages beskatning af genvundne afskrivninger med et større nominelt beløb end det, der tidligere har været fratrukket i de skattepligtige indkomster. Dette problem, som nok er et meget uoverskueligt problem og et meget alvorligt problem for en lang række erhvervsvirksomheder, får vi jo lejlighed til at gå mere i dybden med ved udvalgsbehandlingen imellem anden og tredje behandling her i salen.

Ud over disse ændringsforslag er der nogle ændringsforslag, der går lidt mere ind på de meget komplicerede regler i lovforslaget her. Det drejer sig f.eks. om de komplikationer, der hænger sammen med, at der skal foretages en opdeling i 2 saldo værdier. Vi mener, man bør gøre komplikationerne mindre, og vi stiller derfor ændringsforslag på dette område, der indebærer, at forbedringer foretaget efter 1. januar 1982 alene skal tilgå saldo værdien hidrørende fra indkøb af driftsmidler efter 1. januar 1982.

Vi stiller derudover ændringsforslag om, at når »den gamle saldo værdi« er nedbragt til 100.000 kr., så skal den automatisk overføres til ny saldo værdi. Det er forslag, der vil gøre komplikationerne betydeligt mindre.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for vore ændringsforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er udtryk for massive foræring til erhvervslivet. I forslagens oprindelige form var disse foræring opvejet af en række stramninger, så der sammenlagt blev tale om et merprovenu de første par år. Under pres fra det radikale venstre har regeringen solgt ud, således at der allerede i 1983 vil blive et provenutab på 145 mill. kr. i stedet

for et merprovenu på 290 mill. kr. Højre side i salen er naturligvis ikke tilfreds hermed. De har stillet en række forslag, der vil gøre hele forestillingen væsentlig dyrere endnu. Et af disse, de radikales forslag om lettelse af formueskatten, bliver desværre nok vedtaget. Det vil koste skatteyderne 80 mill. kr. årligt. Det er en ejendommelig forestilling, at partier, der så ofte ytrer bekymring for statens finanser, er villige til at sælge ud, hver gang det er erhvervslivet, der er tale om.

SF kan ikke støtte nogen af disse ændringsforslag. Vi vil dog stemme for ændringsforslagene nr. 3, 5, 20, 40 og 44, idet en manglende vedtagelse af disse vil gøre forslaget endnu dyrere, når andre forslag er vedtaget. Det er altså med ulyst, vi overhovedet går ind i denne sag, men ansvarlighed over for statskassen vil bidrage til, at skaden begrænses mest muligt.

Glistrup (FP):

Når afstemningerne om ændringsforslagene her i dag er foretaget, vil ministerens forslag antagelig fremstå som den mest vidtrækkende afskrivningsreform, der er foretaget i dette land siden juli 1957. Det er derfor naturligt at lade tankerne gå tilbage til dengang og udtrykke det håb, at det vil vise sig, at den lovgivning, der nu er på vej til at finde sin endelige form, vil få lige så positive virkninger for det danske samfund, som Viggo Kampmanns reform fra juli 1957 fik.

Det er jo ravende forkert, når min forgænger her på talerstolen omtalte forslaget som noget, der bare skulle være i de riges favør eller noget i den stil. Sandheden om afskrivningsreformen i juli 1957 blev jo den, at det nok var folketingets allervigtigste bidrag til den sociale udvikling, som fandt sted i de følgende år. Der er næppe nogen enkelt anden lovvedtagelse, som har haft så velsignelsesrige sociale virkninger i dette land både for beskæftigelsen og for, at grundlaget for en rundhåndet sociallovgivning kunne blive skabt. At man så forvaltede tingene dårligt senere hen, sætter selvfølgelig ikke nogen plet på det, der skete i 1957.

Dengang nærrede man en skepsis over for, om resultaterne ville blive så gode. Den skepsis blev gjort til skamme. Jeg håber, at det samme vil være tilfældet her, for jeg skal ikke nægte, at selv med de forbedringer, som

[Glistrup]

vedtagelse af forskellige ændringsforslag ville medføre, frygter jeg, at som situationen er i foråret 1982 i det danske samfund, er dette ikke tilstrækkeligt til at sætte tingene ind i den rigtige bevægelse. Men det er så ganske givet et af de positive skridt, som vi nu får taget.

Hvis vi skal takke nogen for, at det er blevet sat i gang, så er det nok først og fremmest de økonomiske vismænd med den rapport, som de afgav her for et års tid siden, i maj 1981, og som nu bliver fulgt op. Jeg ønsker at nævne det, fordi vi fra fremskridtspartiets side gentagne gange har kritiseret vismandsordningen og bestandig foreslår den ophævet. Det vil vi også gøre fortsat, for selv om blind høne kan finde et korn, som man altså har gjort her fra vismandsinstitutionens side, så er det ikke nogen god institution. Det skal dog alligevel understreges, at her har de formentlig gjort gavn.

Hvis man – og det er da naturligt, når man arbejder på hele tiden at få gjort tingene bedre – forsøger at se på den mørkeste side af forslaget, som det nu fremtræder, ja, så er det mørkeste noget, der udtrykkes i et enkelt tegn på den allersidste side i bilaget til betænkningen, nemlig dér, hvor der ud for bygningsafskrivninger står, hvilke provenu-virkninger ændringen får. Her står: »+ 120 mill. kr.« Dette plus efter skatteministerens terminologi skal opfattes på den orwellske måde, man udtrykker sig på i socialdemokratismen. Det er i virkeligheden et minus. Man blokker erhvervslivet for 120 mill. kr. mere. Derigennem får man altså ikke tilskyndet til at få igangsat erhvervsbyggeri. Når engang boligministeren er færdig med at rende rundt og forsøge at redde sine forskellige partivenner, vil han forhåbentlig interessere sig for dette plus og indse, at det bestemt ikke er egnet til at sætte byggebranchen i gang, at vi skærper beskattningen inden for erhvervsbyggeriet. Tværtimod er der alt muligt behov for, at vi øger incitamentet til erhvervsbyggeri.

Det er ikke nok med, at erhvervsbygningerne altså bliver skadet med disse 120 mill. kr. i provenu, og at tilskyndelsen til at foretage erhvervsbyggeri dermed falder. Hertil kommer yderligere, at man ud fra et konsekvensmageri forsøger at lave nogle regler om beskattning af genvundne afskrivninger, som vil føre ud i nogle stavnsbåndsvirkninger, der

vil være særdeles ulykkelige for dansk erhvervsliv på længere sigt. Det er først noget, der vil vise sig om en fire-fem år. Da er dansk erhvervsliv måske alligevel uddødt med den politik, der føres, og så kan det selvfølgelig være lige meget, men hvis vi stadig væk har et erhvervsliv om fire-fem år her i Danmark, så er det særdeles ulykkelige regler, som skatteministeren her foreslår. Jeg må derfor meget opfordre til, at man vedtager ændringsforslag nr. 28, som vil sikre, at de genvundne afskrivninger kan blive behandlet på en samfundsmæssigt ansvarlig og rimelig måde.

Mens 1957-reformen var karakteriseret ved, at der også skete en enorm forenkling af det rent administrative arbejde både ude i virksomhederne, der kunne koncentrere sig om at producere i stedet for at skulle lave forskelligt nusseri med at føre afskrivningsregnskaber, og i administrationen, så er ministeren sin vane tro – eller sin uvane tro, skulle man måske sige – her gået den forkerte vej og laver noget, der er blevet administrativt unødigt kompliceret, og som ganske givet vil nødvendiggøre, at vi inden længe på ny skal se på denne lovgivning for simpelt hen at få den skrevet på en måde, så den kan administreres.

I tilknytning hertil bruger ministeren den første side i betænkningen på at skrive nogle lange bemærkninger om, at nu skal der ansættes nogle flere inden for skattevæsenet, ganske som han gjorde, da vi behandlede kulbrinteskatteloven, ganske som han vil gøre, når vi nu får betænkningen om den ægtefællemiskmasklovgivning, som ministeren af såkaldt politiske grunde vil have igennem i denne folketingssamling, ganske som han går til finansudvalget for at få øget det administrative personale. Kan ministeren dog ikke forstå, at det samfundsmæssigt mest unyttige, vi overhovedet kan gøre i den nuværende situation, er at anvende vor ressource, arbejdskraften, til noget så godt og tosset som at sætte sig ned og være skatteadministratorer? Den skal ud og sørge for, at der bliver produceret mere i vores fine stalde, at der bliver fisket flere fisk, at der bliver kørt mere landevejstransport, at der bliver handlet mere.

Den skal bestemt ikke anvendes til, at vi skal have flere mennesker siddende på skattekontorerne. Det er i den grad ødelæggende

[Glistrup]

for Danmark, specielt i den samfundsmæssige situation, som vi befinder os i i øjeblikket. Derfor er det ulykkeligt at se denne side i betænkningen, som bare er en brik i et stort, samlet mønster. Man har fået Parkinsonsyge og lader det svulme og svulme og svulme rundt omkring i vores skatteforvaltninger. Hvis de så endda som i salig Finn Søeborgs bog sad og skød skibe i sænk henne i skatteministeriet, så generede de i hvert fald ikke dem, der skal gøre noget nyttigt og producere noget rundt omkring i landet. Men med alt deres EDB-djævelskab generer de jo i hundredvis af virksomheder og hindrer dem i at gøre noget fornuftigt, fordi man i stedet for skal eksercere med alle de besynderlige paragrafforvoksninger, som ministeren belaster den danske skattelovgivning med.

Den mest spændende afstemning i dag kommer nok til at ske om ændringsforslagene nr. 15, 17 og 18. Vi er meget, meget spændt på at se, hvordan de radikale reagerer. Vi har jo set gang efter gang vedrørende disse forslag om at forhøje Simon Spiesgrænsen fra 65.000 kr. til 100.000 kr., at de radikale har slået sig til riddere snart i hele den samlede danske dagspresse på, at de går ind for den samme 100.000 kroners grænse, som disse forslag går ud på. Derfor må vi meget, meget stærkt håbe, at de radikale også herinde i folketings salen vil følge op den reaktion, som man har rundt omkring i landet vedrørende disse tre forslag. Det vil betyde, at de radikale starter vores fejring af den 1. maj med at gøre noget fornuftigt og gavnligt for den danske arbejder, hvis man kan bevæge sig til at stemme på samme måde som det, man siger at man går ind for ved de mangfoldige lejligheder, hvor man får lov til at udtale sig over for offentligheden.

Et af de problemer, som jeg vil forberede ministeren på at vi nok skal have med mellem anden og tredje behandling i udvalget, er, hvordan formueskattekonsekvenserne vil blive for netop disse blandede driftsmidler, som der her typisk er tale om, når vi nu kommer over til, at grundlaget skal indekseres, mens der ikke kan tillades afskrivning ud fra de synspunkter, man har i de gældende regler i § 6 A og § 8 i afskrivningsloven. Det er noget teknisk, som nok egner sig bedst til det udredningsarbejde, som vi endnu mangler i denne sag, og som vi får mellem anden og tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal straks rive andre ud af den fejl-vurdering, som hr. Glistrup forsøgte at lokke dem til, nemlig at der skulle være nogen som helst tvivl om, hvordan vi stemmer angående automobiler i forbindelse med dette forslag. Det fremgår tydeligt af vort betækningsbidrag: Hvis man vil læse det, er der ikke nogen grund til at stille det spørgsmål.

Jeg vil gerne om dette spørgsmål om bilerne, nu det drages frem, sige, at det er efter radikal opfattelse afgørende nødvendigt, at vi får en samlet behandling af bilafgifterne. Det, der er mest nødvendigt, er, at man indekserer afgiften, så vi ikke fortsat skal se en forøgelse af bilafgifterne. Jeg håber på, at det inden så forfærdelig længe vil være muligt at samle et flertal bestående af partier, der ikke render efter – og jeg håber, at formanden tilgiver mig udtrykket – fiduser, så vi får et samlet principielt udspil omkring vor bilbeskatning.

Vi stemmer imod det forslag, der er stillet her – efter min opfattelse ud fra ikke ganske saglige grunde – fordi vi ikke vil pille mere ved bilafgiften, uden at det bliver som et samlet hele.

Venstres ordfører, hr. Anders Poulsen, plejer ellers at fortælle os, at han ønsker, at principper skal være gældende i dansk skattelovgivning. Det er derfor forbløffende for mig at høre, at han mener, at principperne ensidigt skal vendes mod statskassen. Man skulle næsten tro, at hr. Anders Poulsen lige var kommet fra enevælden, hvor statskassen var en kasse, der, ganske uanset om samfundet stillede krav til udgifter, fik visse indtægter, og hvor man kunne sige, der var nogle penge at hente.

En demokratisk statskasse fungerer jo ganske anderledes. En demokratisk statskasse er en kasse, der kun fyldes penge i, når man har brug for dem til udgifter. Derfor kan man ikke komme, som hr. Anders Poulsen prøver på at bilde os ind, og foreslå, når vi skal stemme for ændringsforslag, at man bare kan tage pengene fra statskassen. Sådan er det ikke. Så mangler der penge til nødvendige udgifter.

Jeg skal herefter sige noget om de enkelte ændringsforslag, idet det, jeg har sagt her om, at man dog må fastholde sine principper og prøve at få en vis samlet betragtning over

[Bernhard Baunsgaard]

det, vil gælde for vor stilling ved afstemningerne om ændringsforslagene.

Der er et ændringsforslag, som jeg føler trang til at sige lidt mere om, specielt efter det, der er blevet sagt af hr. Stavad. Det er vores forslag om, at man forhøjer nedslaget for de fysiske erhvervsaktiver og derigennem, ikke gennem vedtagelse af dette lovforslag, får en forøget formueskat.

Vi har fra radikal side ingen særlig tiltro til, at formuebeskatningen er en fornuftig beskatning, men i hvert fald kan vi ikke gennem vedtagelse af dette i øvrigt udmærkede forslag risikere at øge beskatningsgrundlaget for formueskatten. Vi håber på, at det, vi har foreslået, nemlig 25 pct. for 1982 og 30 pct. for 1983, vil opfange den øgning, der ellers ville være sket gennem vedtagelse af afskrivningsloven. Det er derfor, vi har formuleret det, som vi har. Jeg håber, at et meget stort flertal vil slutte op om det radikale ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har jo ret: det er ikke første gang, han fortæller, at spørgsmålene vedrørende bilafgifterne skal løses i sammenhæng med de andre afgifter. Men dette her angår slet ikke problemet vedrørende registreringsafgiften på biler, men noget, der er helt uafhængigt deraf, nemlig afskrivningsgrænsen for de vogne, som kører rundt i øjeblikket, og hvordan de skal opgøres til indkomstskat. Ved en ren pristalsregulering var man kommet frem til 157.000 kr. som grænsen, men hr. Bernhard Baunsgaard, der går ind for indeksering, har i offentligheden sagt: all right, lad os så nøjes med 100.000 kr., men vil altså nu her i folketinget stemme for, at man i stedet for skal blive stående ved 65.000 kr. Det har ikke den mindste smule at gøre med, hvordan afgiftspakken i øvrigt måtte blive løst med balancen mellem forhøjelse af giftskatter, nedsættelse af indregistreringsafgift for biler o. lign.

I hvert tilfælde forlanger hr. Bernhard Baunsgaard en meget kraftig fortolkning fra vores side, når han henviser til, at vi bare kan læse, hvad de radikale har skrevet i betænkningen, for de radikale har intet skrevet i betænkningen vedrørende det spørgsmål. Man kan i hvert tilfælde kun ved at læse me-

get kraftigt med lup komme til, at de radikale eventuelt altså vil svigte det, som man så åbenbart med fornuft er gået ind for i offentligheden ved adskillige lejligheder. Hvorfor i alverden kan vi ikke nu her, hvor vi behandler afskrivningerne, hvor vi behandler indkomstskatten, sørge for at få den for længst forældede grænse på de 65.000 kr. i hvert tilfælde reguleret op til de 100.000 kr., som er foreslået i ændringsforslagene nr. 15, 17 og 18?

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Det er hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger, der kalder mig herop. Nu udtrykker hr. Bernhard Baunsgaard sig sin vane tro heller ikke ved denne lejlighed særlig tydeligt. Hr. Bernhard Baunsgaard svang sig op til at tale om enevælden og forskellige principper, og at jeg anlagde det syn på statskassen, at den var blot et sted, man gik hen og trak udgifter ud af eller sørgede for, at der kom færre indtægter ind i. Det er naturligvis ikke rigtigt.

Denne diskussion om statskassens midler skal jeg ikke gå dybere ind i, for så ender vi naturligvis i en diskussion om, hvad det er for udgifter, der skal afholdes, hvordan vi skal prioritere dem osv.

Men hvad angår principperne i det forslag, vi behandler her, og i hvilken forbindelse hr. Bernhard Baunsgaard kritiserede min holdning, kan jeg, selv om hr. Bernhard Baunsgaard udtrykker sig utydeligt, kun forstå det på den måde, at der kan være tale om min kritik af pristalsreguleringen, af de bygningsmæssige afskrivninger, der skal lægges til grund for beskatning af genindvundne afskrivninger, og der kan være tale om beløbsstørrelserne f. eks. på de blandede driftsmidler.

Her tror jeg trods alt hr. Bernhard Baunsgaard vil give mig medhold i, at det er et nyt princip, vi indfører, hvis vi pristalsregulerer bygningsafskrivninger, der skal lægges til grund for genbeskatning i forbindelse med salg ved virksomhedsophør. Det er en beskatning af inflationen, og jeg ved ikke, om det er den tilbageholdenhed, jeg viste på det område, der fik hr. Bernhard Baunsgaard til at komme med sine udtalelser.

[Anders Poulsen]

Hvad angår beløbsgrænserne for de blandede driftsmidler, tror jeg også, hr. Bernhard Baunsgaard må give mig medhold i, at det er længe siden, de er blevet ajourført, at der er behov for en sådan ajourføring, og at vi er forsigtige i vore ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det undrer mig såmænd ikke, at hr. Anders Poulsen ikke har forstået, hvad jeg sagde, men jeg tror nu ikke, det er min skyld.

Ja, det er et nyt princip, men hele loven bygger jo på et nyt princip. Så siger hr. Anders Poulsen, at det kun skal gælde, når det går ud over statskassen, men ikke skal gælde den anden vej, og så kan jeg ikke se, at der er andet princip tilbage i det end fiduser.

Må jeg sige om det med bilerne, at det ganske rigtigt drejer sig om biler; så meget kan vi nok være enige om. Jeg indrømmer, at vi godt kunne have taget det her, og hvis vi ikke havde haft disse ulykkelige forslag i begyndelsen af samlingen, kunne det være, at vi var nået til en samlet betragtning og allerede nu kunne have rettet afskrivningsgrundlaget. Jeg kunne ikke få tid til at gennemdrøfte de principper med et flertal, der først og fremmest var interesseret i at få en fornuftig ordning med hensyn til afgifterne, før vi havde ryddet de andre forslag til side. Derfor kan det ikke komme i denne omgang; det må vente.

Formanden:

Vi er ikke færdige med første omgang, men der er stadig ønsker om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Må jeg til hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt om de ensidige betragtninger sige: nej, ensidigheden ligger i det lovforslag, vi behandler, for der er kun tale om beskatning, når det drejer sig om fortjeneste. Der er ikke tale om mulighed for fradrag af tab i den model, der lægges op til, og det er dér, ensidigheden ligger, hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er dog for urimeligt, at hr. Bernhard Baunsgaards bitterhed over det forløb, der var i januar måned i år – hvor det i øvrigt endte med, at hr. Bernhard Baunsgaard fik ret – virkelig skal gå ud over de mange mennesker, der har deres bil som deres afgørende erhvervsinstrument, at handelsrejsende og adskillige andre, der må tilbringe adskillige af ugens timer med erhvervsmæssigt at køre rundt, skal holde sig inden for en grænse på 65.000 kr., når hr. Bernhard Baunsgaard er enig i, at 100.000 kr. er det rigtige. Det kan ikke være personlig bitterhed over et parlamentarisk forløb i januar, der her i april skal afskære fra, at vi får det i orden.

Det er jo ikke et provenutabsforslag. Det er således opgjort til brutto over indkomstskatten at koste det offentlige 35 mill. kr. at gennemføre forhøjelsen fra de 65.000 kr. til de 100.000 kr. Men det er helt oplagt, at da der købes biler, som jo har givet indregistreringsafgifter, told og moms, og hvad ved jeg, og som derefter sluger mere benzin og koster mere i vægtafgift end de biler, man nu er nødt til at købe, er det en overskudsforretning for det offentlige at vedtage ændringsforslagene nr. 15, 17 og 18.

Det er jo ikke engang min egen syge moster, jeg taler om; det er ikke fremskridtspartiets forslag, som jeg her opfordrer hr. Bernhard Baunsgaard til at stemme for. Det er partier, som hans eget parti har været i regering med, som man her vil støtte ved at stemme for de ændringsforslag, som alt sagligt også efter hr. Bernhard Baunsgaards indlæg taler for at vi siger ja til. Det kan ikke være parlamentarisk spillfægteri, der skal afskære tingene på et område som dette her.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. Derefter vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er ikke personlige følelser, der spiller ind for mig her, det er bare en konstatering af, at visse partier har tilrettelagt arbejdet på en sådan måde, at vi har måttet spille for megen tid med forslag, som man vidste ikke

[Bernhard Baunsgaard]

ville komme igennem. Og det var såmænd bare en henstilling om, at man tænkte sig lidt bedre om en anden gang.

Vi har ikke rent sagligt kunnet overkomme ved siden af alt det andet, der skulle behandles, f.eks. denne afskrivningslov, at drøfte igennem, hvordan vi skal ordne bilbeskatningen, fordi vi spildte for megen tid med paradedforslag.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, det er en interessant belysning af hr. Glistrups samfundsøkonomiske opfattelse, når han om et forslag, som han selv siger vil motivere til køb af større biler, der er tungere, og som sluger mere benzin, mener, at det er god økonomi for samfundet.

Det forslag, vi i øvrigt behandler her, havde vi lejlighed til at kommentere ved første behandling, og da var det galt nok. Jeg er ikke enig i den vurdering, hr. Rahbæk Møller gav, nemlig at forslaget oprindeligt var balanceret. Også dengang var det klart noget, man måtte vende sig imod, fordi det øgede fradragsmulighederne på lidt længere sigt. Det var måske balanceret, men kun for en toårsperiode, derefter var det en fradragsforøgelse.

Men det er da rigtigt, som det ellers blev sagt af hr. Rahbæk Møller, at nu er selv den midlertidige balance gået fløjten. Jeg synes, det er en forbløffende indsats fra det radikale venstre, der jo er dem, der har sørget for de ændringer, der nu koster ca. 400 mill. kr. Det er tab i skatteprovenu ved øgede afskrivningsmuligheder og fradragsmuligheder i forhold til det, der forelå ved første behandling, som mestendels er varige, og som altså her i første omgang koster 400 mill. kr. om året.

Det er klart, at det ikke gør vores ønsker om at stemme imod dette forslag mindre, og det er kun ganske få, lappeagtige ting i ændringsforslagene, vi vil kunne stemme for.

Men jeg synes efterhånden, at vi oplever hver eneste uge, at de radikale enten direkte arbejder for forøgede fradrag eller modsætter sig de indgreb mod fradragsfiduser, som i øvrigt kunne have fået flertal, hvis de radikale var til at få i tale. Det er noget, vi oplever hver uge. Vi vil opleve det flere gange senere i dag, og vi vil opleve det i næste uge også, så vidt man kan se på de betænkninger, der er under afgivelse.

Efterhånden synes jeg, der er grund til at opfordre skatteministeren til at forsøge at lave en slags opgørelse over, hvad den samlede effekt af de radikales bidrag til de skattepolitiske afstemninger egentlig er.

Man kan bare tænke på, hvordan de radikale kritiserede det i mine øjne ikke tilfredsstillende, men dog bedste og mest gennemgribende skattereformforslag, vi har set fra regeringen i de seneste mange år, nemlig det forslag, der lige fik lov til at snuse lidt til lyset i maj 1978, men som derefter blev skrinlagt, fordi man gik hen og lavede SV-regeringen, og hvortil de radikales kommentarer overvejende gik på, at det var ikke dybtgående nok i oprydningen i fradragsjunglen. Og man kan se på, hvordan det faktisk er gået siden med den radikale indsats, hvor vi hver eneste uge har set, at man har modsat sig både beskedne og mere vidtgående oprydninger i fradragsjunglen. Så kan det godt være, at man kan skrive nogle artikler og lave nogle programerklæringer, og jeg ved ikke hvad, hvor man siger, at man gerne vil meget mere, men at det bare skal være på en anden måde. Men lad os få, ligesom finansministeren plejer at forlange, når det drejer sig om fremskridtspartiets finanslovsændringsforslag, lad os så få, hr. skatteminister, et forsøg på at vurdere, hvad det faktisk er, de radikale stemmer er blevet brugt til, når det kommer til konkret handling herinde. Hvad er de blevet brugt til på det skattemæssige område, siden man i maj 1978 kritiserede regeringsoplægget for ikke at være dybtgående nok, når det drejer sig om oprydning i fradragsjunglen? Jeg mindes ikke andet, end at man dels har medvirket til at forøge fradrag, dels ved den ene og den anden og den tredje form for undskyldninger har forhindret, at der blev ryddet op en lille bitte smule, hvor der ellers var mulighed for det, hvis de radikale var til at få i tale.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal bare rette en misforståelse i hr. Wilhelms indlæg. Jeg sagde ikke, at forslaget var afbalanceret i den form, det forelå i ved første behandling. Jeg sagde, at skattelettelsen til erhvervslivet var delvis afbalanceret af visse stramninger, men som det fremgik af vores indlæg ved førstebehandlingen, ville vi

[Rahbæk Møller]

også have stemt imod det i den form, det dengang forelå i.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Wilhjem bad om oplysning om, hvad de radikale stemmer havde været brugt til med hensyn til afskaffelse af fradrag eller forhindring af fradrag. Jeg kan pege på det, vi gennemførte her i salen den anden dag, hvor der fra radikal side var stillet forslag støttet af SF om, at man ikke for fremtiden skulle have fradrag for rentetilskrivninger for ejendomsskatter – som jo aldrig bliver indbetalt – når selv meget velstående mennesker kan benytte sig af denne adgang. Det er de radikale stemmer bl.a. blevet brugt til. Havde vi ikke været her, var det gledet igennem, for den første betænkningssag pegede på et flertal, der ville bevare dette fradrag.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):

Det er da klart, at hvis der forekommer sådanne tilfælde – og der forekom åbenbart ét – så skal de da med i den opgørelse, jeg har opfordret skatteministeren til at komme med. Men ud fra en samlet vurdering tror jeg ikke, at det tilfælde fra forleden dag, som da var udmærket, tilnærmelsesvis opvejer det, de radikale har opnået med dette forslag. Det opvejer formodentlig ikke engang det, de vil opnå med det næste forslag, vi skal behandle, eller det, de forsøger at modsætte sig med det forslag, vi skal behandle i næste uge. Så alene denne uges opgørelse skal nok vise, at det, de radikale faktisk har brugt deres mandater til, er at øge fradragsgrundlaget eller at forhindre de små, beskedne indgreb i fradragsfiduserne, som der ellers ville kunne skabes flertal for.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu tror jeg, hr. Wilhjem er helt ude på de vilde vover. Der er ingen grund til at skjule, at vi er totalt uenige med den anarkistisk-socialistiske holdning, som hr. Wilhjem giver udtryk for derude. Når der er tale om behandling af erhvervslivet, som det drejer sig om med dette forslag, er det efter radikal

opfattelse først og fremmest nødvendigt at sikre, at dette erhvervsliv har chance for at skabe det, som jeg tror hr. Wilhjem vil kalde profit, og som efter min mening er lønsom investering. Der er vi totalt uenige; lad ingen tvivl herske om det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først på kristeligt folkepartis vegne erkende og anerkende, at ministeren med sine ændringsforslag i alt fald i et vist omfang tilgodeser den aftale, der forelå før valget sidste år. Men på trods af dette mener vi dog stadig væk, at der er brug for visse yderligere forbedringer af det foreliggende lovforslag, og det er derfor, vi er medforslagsstillere til en række ændringsforslag.

Endelig vil vi sige til de radikale, som har stillet ændringsforslag, som øger fradragsmulighederne for de såkaldte fysiske erhvervsaktiver, at jeg synes, de radikale var knap så begejstrede, da vi i sin tid fik det ind i et tidligere forlig, men de tog det altså med. Derfor glæder det os da endnu mere, at de radikale nu synes godt om vores barn og vil være med til at lade barnet vokse. Derfor skal vi selvfølgelig gerne stemme for ændringsforslaget og dermed sørge for, at vi får forhøjet fradragsmulighederne for fysiske erhvervsaktiver før formueskatteberegningen.

Når ændringsforslagene er forkastet eller vedtaget – som vi jo næsten kan regne ud de bliver – må vi sige til ministeren, at forslaget efter vores mening vil få disse uheldige konsekvenser ved omsætning af erhvervsjendomme, og vi håber, at vi mellem anden og tredje behandling kan få en klarere belysning af forholdet vedrørende dette emne. Vi er bange for, at der vil ske en fastlåsning af omsætningen af erhvervsjendomme, fordi der rejser sig en række problemer, når dette forslag gennemføres, og vi håber, at ministeren vil være villig til at give klarere oplysninger om, hvorledes det vil påvirke likviditeten ved erhvervsjendommens omsætning.

Men hvis vi kan få dette oplæret og få løst de problemer, der opstår, mener vi dog, at lovforslaget, på trods af at alle ændringsforslag ikke bliver gennemført, som vi ønskede, er positivt over for erhvervslivet og vil betyde en forbedring af erhvervslivets vilkår og en mulig forbedring af de investeringer, som vi har så hårdt brug for i erhvervslivet.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg er som bekendt ikke tilhænger af, at man øger fradragsfiduserne eller hullerne i skattesystemet. Når man har fremsat et forslag om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget, hænger det imidlertid sammen med, at de afskrivningsregler, der var gode i 1957 og i 1968, er mindre gode i et samfund med højere inflationstakt og med højere rente, og hvis vi skal bidrage på forskellig måde til at sætte gang i erhvervslivets investeringer, er et af de midler, der efter min opfattelse skal anvendes, at bedre den risikovillige kapital afkastningsmuligheder i sammenligning med den passive og risikofri kapitalanbringelse. Det kan man gøre på to måder: man kan bidrage til det med et forslag af denne karakter, og man kan omvendt begrænse den passive og risikofri kapital afkastningsmuligheder i visse sammenhænge, en problemstilling, som folketinget nok skal få lejlighed til senere at tage stilling til.

Jeg er glad for de positive bemærkninger, der er kommet fra både venstres og de konservatives side til forslaget i den nuværende udformning. Jeg er uenig i de betragtninger, der er blevet fremført om de genvundne afskrivninger. Jeg mener, at det er et både rimeligt og logisk system, der her opbygges, for i et inflationssamfund er afskrivninger jo ikke lige meget værd, uanset hvilket år de bliver foretaget i, og det er netop den sammenhæng, forslaget om beskatning af de genvundne afskrivninger for de ejendomme, der kommer ind under de nye, indekserede afskrivningsregler, tager højde for.

I den forbindelse skal jeg måske også lige kommentere en bemærkning fra hr. Glistrup om, at jeg nu skulle have mere mandskab igen. Forslaget om en EDB-registrering af bygningsafskrivninger, der kommer ind under disse indeksregler, er et forsøg på at hjælpe skatteyderne til at få styr på de friere afskrivningsmuligheder, som forslaget også indebærer. Det er ikke kun et spørgsmål om indekseringen, det er også et spørgsmål om, at forslaget bryder de bundne regler om, at man skulle tage 6 pct. i hvert af de første ti år, og siger, at det kan man gøre mere frit. Det er en fordel for erhvervslivet, men rummer både for skatteyderen og for skattevæsenet nogle problemer med at holde styr på, hvor mange afskrivningspoint man har brugt

undervejs. Jeg tror, vi skylder skatteyderne, at vi bruger de tekniske hjælpemidler, vi har, til at gøre tingene så lette som muligt, og det er det, denne bemærkning i betænkningen fra min side tager sigte på.

Så skal jeg i øvrigt kun sige til firkløverpartierne ændringsforslag, at det er jo smukt, når man siger, det skal være lidt bedre. Det forslag, vi taler om her, betyder omkring 300 mill. kr. første år og 400 mill. kr. næste år i forbedringer sammenlignet med en videreførelse af de eksisterende regler. Jeg skal vende tilbage til, hvilket sammenligningsgrundlag der er det mest relevante, men det er i den størrelsesorden.

De ændringsforslag, firkløverpartierne har stillet med hensyn til pristalsregulering også i anskaffelsesåret, ophævelse af 25 pct.s reglen og forhøjelse af straksafskrivningsgrænsen, koster 1,3 mia kr. ekstra i provenutab i hvert af de to år. Det synes jeg bare man skal holde sig for øje.

Jeg anerkender den argumentation, at bedre afskrivningsregler, i det omfang de øger aktiviteten, til en vis grad er selvfinansierende. Det ligger også bag det forslag, vi her har fremsat, og de provenutal, vi opererer med, tager jo ikke hensyn dertil; det gør de aldrig, når vi diskuterer skatteforslag.

Men jeg vil alligevel sige, at der efter enhver bedømmelse i disse firkløverændringsforslag er så store ekstra nettoudgifter, at det endnu en gang – hvis man kan blive ved med at være forundret – kan undre, at man med så let hånd, med så lidt omtanke tør sige: skal vi ikke lave en forbedring dér også, den koster jo kun 500 mill. kr., og en dér, der koster 700 mill. kr. brutto og måske det halve netto?

Jeg synes – og det har jeg sagt så tit, men jeg bliver nødt til at gentage det hver gang, for det gentager sig jo ved hvert eneste forslag – at dette er en helt uansvarlig finanspolitisk holdning. Jeg synes, det er lidt svært at klare, havde jeg nær sagt, at man fra højre side i salen med rette kritiserer venstre side i salen for at være uansvarlig med hensyn til udgifter, og så at måtte konstatere, at man med hensyn til erodering af statens indtægtsgrundlag er systematisk lige så uansvarlig fra højre side i salen.

Så sagde hr. Glistrup noget om, at det hele blev meget kompliceret, og dertil vil jeg bare sige: ja, selve indekseringen er jo en kompli-

[Ministeren for skatter og afgifter]

kation – ingen tvivl om det – men en komplikation, jeg har forstået at der er et overvældende flertal i denne sal for at vi skal indføre, fordi det er en nødvendig hensyntagen til inflationen. Det er det, der er komplikationen. Hvis man vil sætte den tankegang, som jo er fælles tankegods fra socialdemokratiets handlingsprogram, de radikales valgoplæg og VK-planen, om i paragraffer, kan det altså ikke blive mindre kompliceret, end det er i dette lovforslag.

Så sagde hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjelm med lidt skiftende betoning noget om det udsalg, der nu blev holdt, og hr. Wilhjelm kom med nogle betragtninger om det radikale venstre, som jeg ikke skal kommentere på anden måde end ved at sige, at vores afstemning om formueforslaget jo altså illustrerer en uenighed om, hvor langt man bør gå i retning af skattemæssige lempelser, især på områder, der ikke direkte knytter an til at styrke investeringslysten.

Men jeg mener ikke, regeringen har holdt et udsalg her, som hr. Rahbæk Møller var inde på. Det er rigtigt, at der er knyttet anseelige bruttoprovenutab til disse forslag, især på lidt længere sigt. Men det er også sådan, som jeg berørte det før, at pengene i et vist omfang vil komme tilbage i kraft af en større aktivitet, og det er endvidere sådan – og det synes jeg nok man skal holde fast ved – at vi har opereret med en række provisoriske lempelser af erhvervsskatte Lovgivningen med investeringsfradrag og forhøjede bygningsafskrivninger i de sidste syv-otte år, og disse provisorier fjernes jo med den lovgivning, der her er tale om, og er formentlig for stedsede ude af skatte Lovgivningen. Således kan man sige, at det kommer helt an på, hvilket sammenligningsgrundlag man vælger, i hvor høj grad dette her belaster skatte Lovgivningen, for havde vi ikke gennemført det, ville vi nok have været nødt til i et vist omfang at tilgodese de samme hensyn ved at forlænge nogle af provisorierne. Men jeg tror, at værdien for erhvervslivet af en lovgivning som denne her er, at det ved, at det, som jeg håber bliver et stort flertal i Folketinget nu laver, er noget, som er permanente ændringer i afskrivningslovgivningen. At vi kommer væk fra provisorietiden på dette område, at vi giver en klar melding om, hvilke principper der for en ubestemt fremtid skal være gældende på afskrivningsområdet, anser jeg for

politisk og også erhvervsøkonomisk overordentlig vigtigt i forbindelse med disse forslag.

Anders Poulsen (V):

Jeg synes, der er grund til at knytte en bemærkning til skatteministerens omtale af, at de ændringsforslag, vi kommer med fra oppositionens side, skulle være præget af for lidt omtanke, ja, endda være uansvarlige, fordi de repræsenterede en værdi på lidt over 1 mia kr. Hvis man skal animere erhvervs virksomheder til nyinvesteringer, er man altså nødt til at anerkende de synspunkter, der ligger bag oppositionens forslag. Jeg vil også sige, at skatteministeren i bemærkningerne til sit lovforslag anvender stort set de samme argumenter, men selve lovteksten harmonerer ikke med disse bemærkninger. Det opfatter jeg som et udtryk for, at ministeren egentlig gerne ville lægge den samme tanke til grund for sine forslag, som vi har i oppositionen, hvor vi siger: vi er nu nødt til at lede erhvervslivet ud af den spændetrøje, det befinder sig i; vi må lempe her. Det kan godt være, at det koster lidt i første omgang, men der er ikke tvivl om, at det kommer mange fold hjem over en længere årrække. Hvis regeringen ikke ønsker at medvirke til at lempe her, er jeg nok nødt til at sige, at de positive betragtninger, jeg kom med i mit første indlæg, alene skulle forstås på den måde, at vi altså nu er kommet et stykke af vejen, for nu har vi fået ministeren til at indse, at det er nødvendigt at ændre hans oprindelige lovforslag sådan, at der også er et afskrivningsmæssigt incitament for erhvervs virksomheder til i den første del af afskrivningsperioden at gå ind i nyinvesteringer.

Men nu kommer vi så til næste fase, for nu skal vi til at se på de mere langtrækkende virkninger af dette. Der er ikke tvivl om, at lovforslaget indeholder positive langtrækkende virkninger. Disse positive langtrækkende virkninger skal dog bedømmes i forhold til de ulemper af langtrækkende betydning, forslaget indeholder, og så er vi igen tilbage ved beskatning af genvundne afskrivninger.

Der ligger i det nuværende forslag en vælden nye byrder over på generationsskiftet, og jeg har egentlig ikke ellers indtryk af, at det er det, ministeren gerne vil i øjeblikket. Vi må have undersøgt meget nøje under den fornyede udvalgsbehandling, om der er mu-

[Anders Poulsen]

lighed for at få ministeren til at gå med til også at lette på dette område. Hvis ikke vi får lettet og får skabt klarhed også på dette felt, sådan at virksomhederne kan gennemskue, hvilke konsekvenser det indebærer for dem, når de foretager nyinvesteringer, også helt langtrækkende, så tror jeg ikke, at dette lovforslag samlet vil medvirke til, at vi kan lede risikovillig kapital over til investeringer i erhvervslivet, og det er vel stort set det mål, vi alle her i folketinget har for øje. Derfor efterlyser jeg ministerens velvilje under den fornyede udvalgsbehandling til at gå ind og lempe også på det område, jeg har påpeget her, og jeg imødeser noget sådant, inden vi kommer frem til tredje behandling.

Glistrup (FP):

Ministerens indsats i forbindelse med udvalgsarbejdet har vist rosværdige takter, men hans tale her i dag var et tilbagefald, der afslørede ham, når han er værst. Når han siger, at de nye regler om genvundne afskrivninger er logiske og rimelige, har han fuldstændig ret i, at de er logiske, og det forfærdelige ved ministeren er, at når han først har fundet frem til noget, der er logisk, så kommer han bare med sin logik, selv om det vil virke pløkurimeligt ude i det praktiske liv og vil medføre, at boligministeren kan herse og herse med henblik på at få lavet nyt byggeri. Med sin logik ødelægger skatteministeren mere for byggebranchen, end boligministeren måske med en gevaldig indsats kan tilvejebringe i årevis, for det kan skatteministeren slette med et pennestrøg, sådan som han gør det her. Det er altså ulykkeligt, at man i den grad forfalder til logikken, som skatteministeren gør, i stedet for at tænke på psykologikken og i stedet for at tænke på, hvordan man skal få det danske erhvervsliv og det danske erhvervsbyggeri til at fungere igen.

Præcis den samme måde anvender ministeren, når han kommer med sine kraftige udfald om, hvor forfærdelig uansvarligt det er over for de mennesker, der vil sætte dansk erhvervsliv i sving igen med den holdning, de har. Ministeren anerkendte jo selv, at hans 1,3 mia kr. kun hører til i teoriens verden. Det er helt oplagt, at hvis man virkelig giver tilskyndelse til at foretage investeringer, vil de 1,3 mia kr. som et minus ikke have noget som helst at gøre med realiteterne. Der er ingen tvivl om, at der er provenugevinster

set fra skatteministeriets § 1 i finansloven ved at få gennemført de yderligere lempelser i afskrivningsadgangen og derigennem de tilskyndelser til at foretage investeringer, som ligger i de pågældende ændringsforslag.

Ministeren viser sig på ny fra sin værste side, når han siger: ja men komplikationen, det, der gør dette her besværligt, er pristalsreguleringen, og pristalsreguleringen kan nu kun gennemføres på den måde. Ja, når man i den grad går i små sko, som ministeren har gjort, da han forsøgte at skrive dette lovforslag, så kan man kun gennemføre pristalsreguleringen ved at lave tingene så komplicerede i den daglige administration, som man har gjort dem. Hvis han dog bare kunne have taget inspiration fra Viggo Kampmanns indsats for 25 år siden, hvor Viggo Kampmann sprang op og faldt ned på alle disse små embedsmandsbekymringer i retning af, om man nu kan lave en samlet saldoafskrivning, for det vil jo være aldeles umuligt at følge, om der nu er blevet afskrevet lidt for meget på den skrivemaskine og måske til gengæld lidt for lidt på den gaffeltruck, eller hvad der var tale om. Hvis dog bare ministeren i stedet for at søge efter logikken fremfor at se på realiteterne kunne have lavet disse pristalsreguleringsregler fornuftigt.

Helt grotesk bliver det, når han skal ansætte nogle flere embedsmænd for at hjælpe skatteyderne med at holde styr på deres afskrivninger. Det er uhyre let i det praktiske liv, når man har et regnskab, at holde styr på det. Det er værre end ulvens hjælp til Rødhætte, når ministeren siger, at de nye embedsmænd skal hjælpe skatteyderne. De kommer til at forpeste tilværelsen for skatteyderne, og de er totalt overflødige til den opgave, ministeren nævnte.

Hr. Wilhjelm stripteasede udi samfundsøkonomien, da han ville påstå, at det var samfundsøkonomisk skadeligt at sætte en grænse ved 100.000 kr. for at erhverve biler til montører, handelsrejsende, og hvem der nu ellers var tale om, i stedet for at have en grænse på 65.000 kr. Som forholdene er på bilområdet, er vi ganske givet bedre tjent med biler til 100.000 kr. end med biler til 65.000 kr. på de danske landeveje, fordi der for de biler, der kører så meget, som erhvervsbiler må køre, er besparelser både på sygehusbudgetter og på, at tilværelsen kan gennemføres langt mere rationelt, ved, at

[Glistrup]

man forhøjer den grænse, som blev fastsat i 1976 til 65.000 kr. Hr. Bernhard Baunsgaards eneste begrundelse for, at han ikke kunne stemme for at forhøje den til de 100.000 kr., var, at man ikke havde haft tid nok til at overveje det. Hvert evig eneste år siden 1976 har vi diskuteret forhøjelse af disse 65.000 kr. Hr. Bernhard Baunsgaard indgik selv et forlig i oktober måned 1981 om at forhøje de 65.000 kr. til 100.000 kr. Derefter har der været to lovforslag i folketinget, hvor hr. Bernhard Baunsgaard har været ordfører, om at forhøje grænsen fra 65.000 kr. til 100.000 kr. Nu siger han, at han er enig i, at den skal forhøjes til 100.000 kr., men at han ikke har haft tid endnu til at tænke det igennem. Det er alligevel for langsomt tænkning; så langsomt kan vi ikke arbejde, som hr. Bernhard Baunsgaard tænker. Stem dog for det forslag!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 59 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 71 stemmer mod 59.

Ændringsforslag nr. 4 og 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 10 stemte for, 72 imod; 49 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 10 stemte for, 72 imod; 49 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 49 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11
forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 12
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14
forkastedes, idet 10 stemte for, 121 imod.

Ændringsforslag nr. 15
forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 16
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 og 18
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20
vedtoges, idet 121 stemte for, 10 imod.

Ændringsforslag nr. 21
forkastedes, idet 10 stemte for, 121 imod.

Ændringsforslag nr. 22
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23
forkastedes, idet 10 stemte for, 121 imod.

Ændringsforslag nr. 24-26
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 27
forkastedes, idet 49 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 28
forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 29
vedtoges med 62 stemmer mod 20; 49 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 30, § 1 med de foretagne ændringer, § 2 og ændringsforslag nr. 31

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 32

vedtoges med 68 stemmer mod 63.

Ændringsforslag nr. 33, § 3 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 34 og 35, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 36 og 37 om indsættelse af to nye paragraffer og ændringsforslag nr. 38

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 39

forkastedes, idet 10 stemte for, 121 imod.

Ændringsforslag nr. 40

vedtoges med 72 stemmer mod 59.

§ 5 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 41.

forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 42.

forkastedes, idet 59 stemte for, 72 imod.

Underændringsforslag nr. 44, ændringsforslag nr. 43 om en ny affattelse af § 6, § 6 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 45, § 7, således ændret, ændringsforslag nr. 46 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 47, § 8, således ændret, og §§ 9-12 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

(Lovforslag nr. L 127. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 58 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 19 stemte for, 111 imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 10 stemte for, 120 imod.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 58 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 6

vedtoges uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: